



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 86
din 02.06.2010**

Dosar nr.: 100/2010

Petiția nr.: 2118 din data 16.03.2010

Petent: A A și alții

Reclamat:

Obiect: drepturi salariale și de protecție socială privind categoria agenților procedurali

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. A A , Z F , S L , N M
M , M D , N C , G D , B
M , C M , M F , L A , D S , P
S , O G , V L , C S , R A , agenți
procedurali, cu domiciliul de corespondență la Curtea de Apel Timișoara,
Tribunalul Timiș, Judecătoria Timișoara, Tribunalul Arad, Judecătoria Arad,
Tribunalul Caraș Severin, Judecătoria Reșița

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, drepturile salariale și de protecție socială ale agenților procedurali.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 2118 din 16.03.2010 petenții arată că exercită funcția de agent procedural și consideră că această categorie socio-



profesională ar trebui inclusă în categoria personalului auxiliar de specialitate pentru a beneficia de drepturile conferite în materia salarizării personalului auxiliar. Datorită neinclunderii în această categorie, nu beneficiază de drepturile prevăzute în art. 47 din legea nr. 50/1996, acestea fiind abrogate prin O.G. nr. 83/2000. De asemenea, nu beneficiază de pensie de serviciu. În virtutea atribuțiilor îndeplinite consideră că ar trebui să beneficieze de sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică. În același sens, consideră că prin neincluderea expresă în legea nr. 567/2004, vechimea în specialitate nu se ia în considerare în cazul agenților procedurali. În aceste condiții, petenții consideră că se instituie un tratament diferențiat din perspectiva principiului egalității și nediscriminării.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 897 din 03.02.2010 excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată petentei. Colegiul a pus în vedere petentei că CNCD nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane sau categorii precum și reglementarea de către legiuitor a unor aspecte ce țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale. Colegiul a pus în vedere petenților că au posibilitatea de a-și formula propriile apărări față de excepția ridicată, și a acordat termen la data de 09.05.2010. Petenții au comunicat propriile apărări prin adresa înregistrată cu nr. 3311 din 27.04.2010.

4.3. Prin adresele cu nr. 2721 din 09.04.2010 și 2720 din 09.04.2010, Colegiul a solicitat un punct de vedere de specialitate Ministerului Justiției și Consiliului Superior al Magistraturii. Ministerul Justiției și Consiliul Superior al Magistraturii au răspuns prin adresele înregistrate cu nr. 3613 din 06.05.2010 și nr. 4426 din 01.06.2010.

4.4. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membri în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr. 100/2010 a fost soluționat în data de 02.06.2010.

V. Susținerile părților



Sușinerile petenților

5.1.1. Petenții, agenți procedurali la diferite instanțe judecătorești, susțin că potrivit art. 3 din Legea nr. 567/2004, privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și ai parchetelor de pe lângă acestea, personalul auxiliar de specialitate este format doar din grefieri grefieri arhivari și grefieri registratori, fără a fi incluși și aceștia, care îndeplinesc funcțiile menționate deși potrivit specificului activității consideră că ar trebui incluși în categoria personalului auxiliar pentru a beneficia de drepturile conferite acestei categorii.

5.1.2. Petenții arată că, potrivit reglementărilor actuale, agenții procedurali nu vor beneficia de pensie de serviciu, în raport cu categoria persoanelor enumerate la art. 93 din Legea nr. 567/2004. De asemenea, nefiind incluși în categoria personalului auxiliar de specialitate nu mai beneficiază de acordarea sporului de 50 % din salariul de bază brut lunar, pentru risc de suprasolicitare neuropsihică.

5.1.3. Petenții solicită CNCD să facă propuneri de lege pentru modificarea și completarea dispozițiilor legale în cauză.

5.1.4. În ceea ce privește excepția invocată din oficiu de către Colegiul director, petenții lasă la aprecierea acestuia excepția în cauză.

Sușinerile Ministerului Justiției

5.2.1. Se arată că prin decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată de Ministerul Justiției și a constatat că "dispozițiile art. 20 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000 sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acorda CNCD competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative".

5.2.2. Pe fond, MJ susține că nu poate fi identificată o situație analoagă sau comparabilă între personalul auxiliar de specialitate și personalul conex personalului auxiliar de specialitate, din care fac parte petenții.

Sușinerile Consiliului Superior al Magistraturii

5.3.1. Consiliul Superior al Magistraturii apreciază că obiectul petiției, astfel cum este formulată, excede sferei de competență a CNCD.

5.3.2. De asemenea, în ceea ce privește solicitările petenților, se arată că la nivelul CSM au fost înregistrate numeroase memorii având acest obiect, Plenul CSM hotărând transmiterea memoriilor la Ministerul Justiției, pentru a aprecia asupra modificărilor legislative necesare, cu precizarea că demersurile acestei categorii de personal sunt susținute de Consiliul Superior al Magistraturii.



VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile petenților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.3. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași text (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.4. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că petenții invocă vătămarea drepturilor lor prin efectul discriminatoriu al unor dispoziții normative însă în raport de această situație, se constată că, în esență, plângerea vizează, pe fond, constatarea de către CNCD a încălcării principiului egalității și nediscriminării în raport cu omisiunea legiuitorului de a cuprinde categoria socio-profesională din care fac parte în conținutul legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.

6.5. Or, o asemenea situație nu este de natură a întruni niciunul dintre elemente necesare constatării existenței unei situații discriminatorii în sensul Ordonanței nr. 137/2000, republicată, de vreme ce fondul dedus soluționării vizează un act normativ care, în forma în care este edictat, produce un efect



prezumtiv discriminatoriu, prin omisiunea introducerii și asimilării unei anumite categorii socio-profesionale cu personalul auxiliar de specialitate.

6.5. Practic, împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile legii nr. 567/2004 astfel cum a fost adoptată sau completată ulterior, ceea ce presupune o situație prezumtiv discriminatorie indusă ipso jure. În fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, în opinia petenților, în contradicție cu principiul nediscriminării statuat în Constituție, reglementările internaționale și O.G. nr 137/2000. Or, pretinsa discriminare nu își are izvorul într-un fapt volitiv determinat de o acțiune a unei persoane reclamate prin care se face ceea ce este interzis de lege ori o omisiune prin care nu se face ceea ce pretinde legea cât în caracterul prezumtiv discriminatoriu al prevederilor normative care reglementează statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, în speță lipsa beneficiului drepturilor statuate în favoarea acestei categorii profesionale, vizând pensia de serviciu, recunoașterea vechimii în specialitate respectiv drepturi salariale și sporuri aferente.

6.6. În ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310/14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433/30.07.2008, Hotărârea nr. 14/13.01.2009, Hotărârea nr. 410/22.07.2009 și altele), de plano, Colegiul Director este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament, în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată. Este de natura evidenței că adoptarea, modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate atrage după sine o eventuală răspundere contravențională.

6.7. Potrivit dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată, jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a



statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

6.8. Este evident, așadar, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern. Or, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

6.9. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, relativ la dispozițiile O.G. nr. 137/2000, republicată, admitând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

6.10. Pe de altă parte, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a statuat că în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României.

6.11. Desigur, nu se poate ignora faptul că C.N.C.D. s-a pronunțat asupra caracterului discriminatoriu al unor dispoziții din cuprinsul unor acte normative, între altele, inclusiv legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, ce a avut ca urmare modificarea unora dintre aceste prevederi (spre exemplu prin O.U.G. nr. 100/2007). Însă trebuie subliniat că soluționările Colegiului au avut loc înaintea pronunțării deciziilor Curții Constituționale asupra dispozițiilor Ordonanței nr. 137/2000 republicată precum și a deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție.



6.12. Având în vedere considerentele expuse și petiția, Colegiul urmează a admite excepția invocată în cauză. Opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiutor precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petenților : A A , Z

F

R A , agenți procedurarii, cu domiciliul de corespondență la Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Timiș, Judecătoria Timișoara, Tribunalul Arad, Judecătoria Arad, Tribunalul Caraș Severin, Judecătoria Reșița

5. O copie a hotărârii se va transmite spre informare Ministerului Justiției și Consiliului Superior al Magistraturii

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte



GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 21.06.2010

Hotărâre redactată: G.D., Tehnored. A.P., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

